

Autor: Edward Hughes

Ilustracje: Janie Forest

Redakcja: Lyn Doerksen

Tłumaczenie: Joanna Kowalska

Druk i oprawa: Bible for Children
www.M1914.org

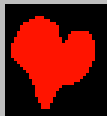
©2013 Bible for Children, Inc.

Kopiowanie, wypożyczanie, drukowanie tej opowieści jest dozwolone za wyjątkiem wykorzystania jej w celach zarobkowych.

Faraon był
wściekły!

Bóg nakazał
mu przez Mojżesza,
aby wypuścić
izraelskich
niewolników z
Egiptu. Faraon
odmówił.

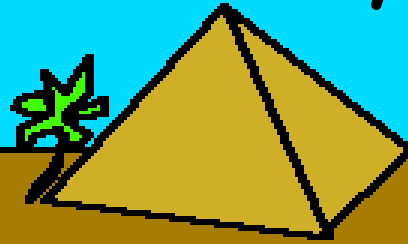
„Niech ich praca
będzie jeszcze
cięższa”, rozkazał
Faraon swoim
nadzorcom.

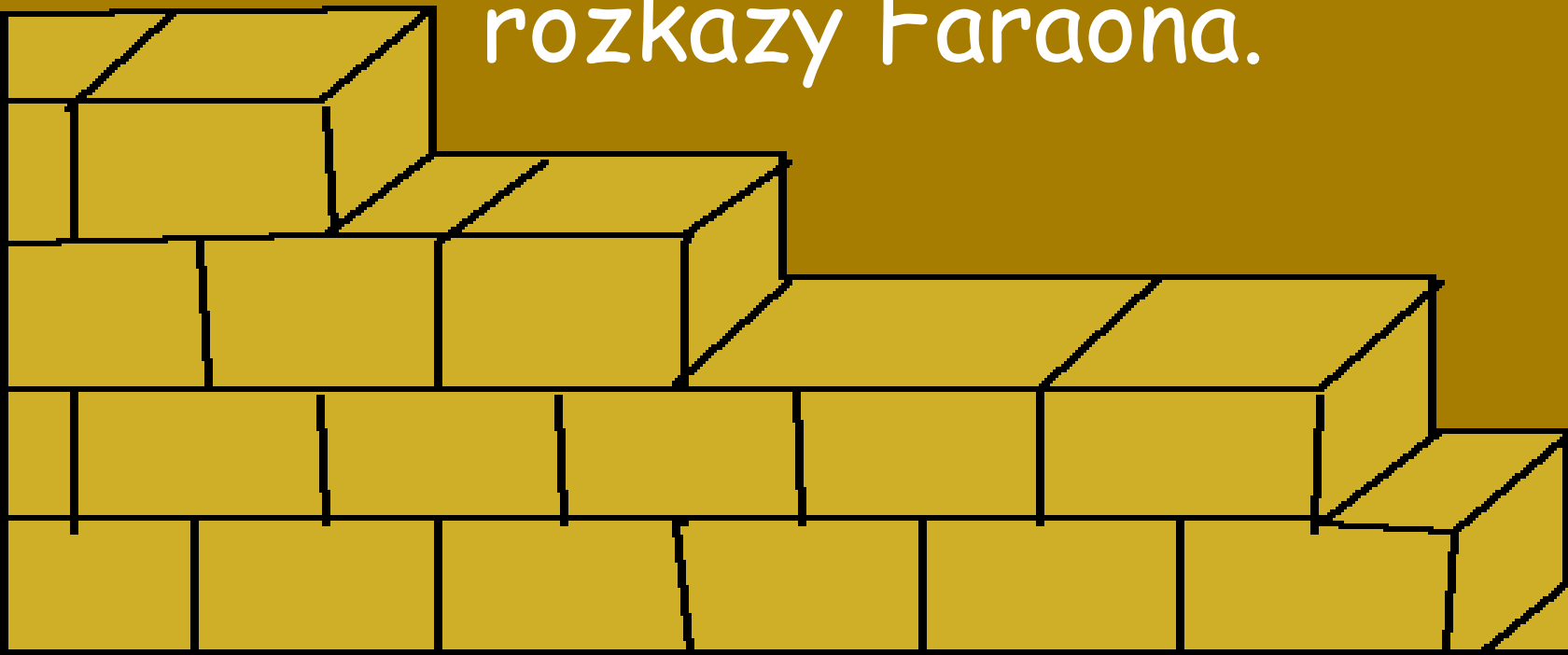
Od tej pory
sytuacja
Izraelitów
jeszcze
bardziej się
pogorszyła.

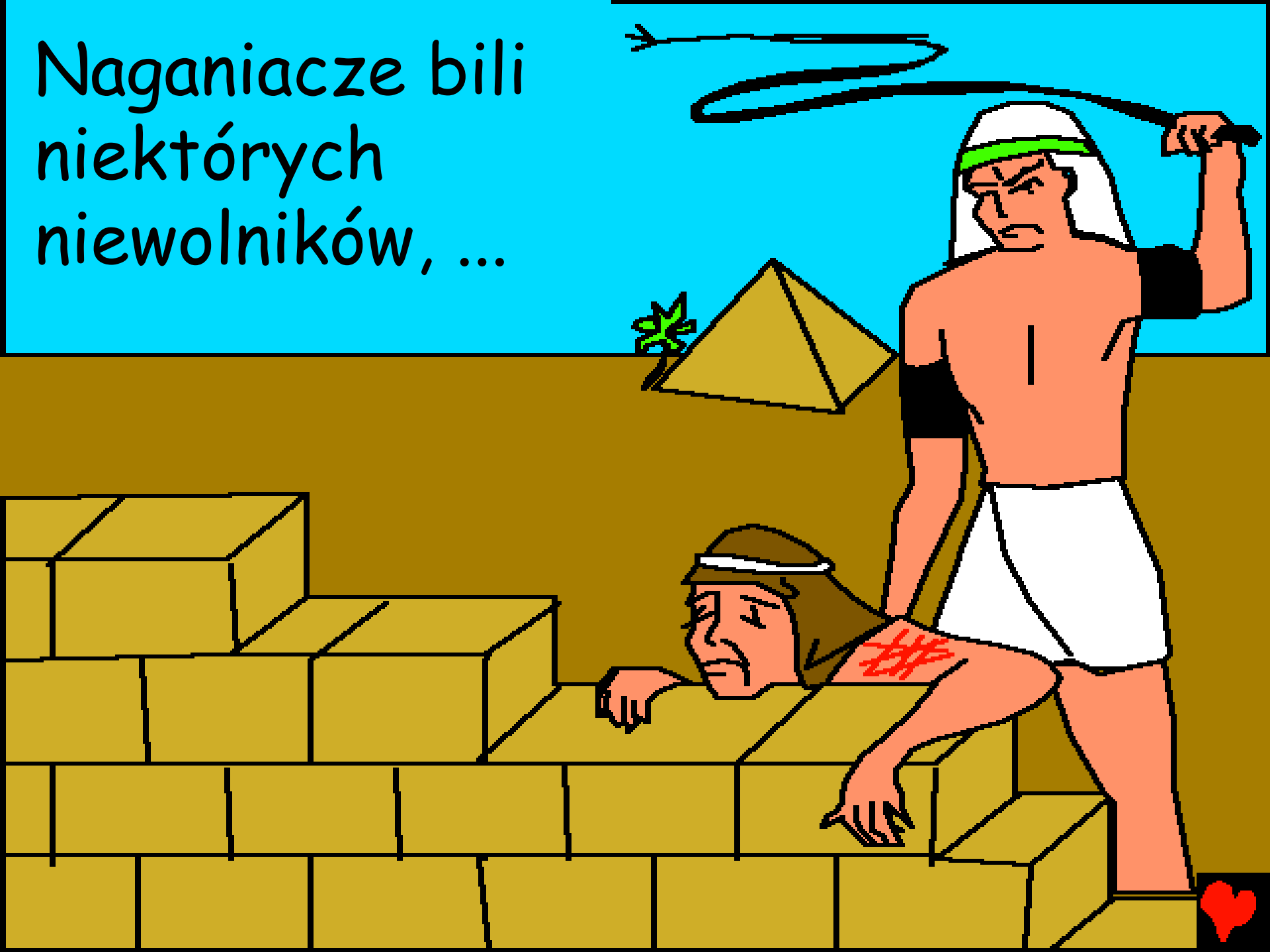
„Sami zbierajcie słomę. Nie będziemy już jej dostarczać. Musicie jednak wyrobić tyle samo cegieł.”

Takie były nowe rozkazy Faraona.

Naganiacze bili
niektórych
niewolników, ...

... ponieważ ci nie
nadażali zbierać słomy i
wyrabiać tylu cegieł.

Ludzie obwiniali
Mojżesza i
Aarona za
te kolejne
nieszczęście.
Mojżesz

znalazł
ustronne
miejsce, aby
się pomodlić.

„O PANIE,” wołał,
„Dlaczego
nie uwolniłeś
Twego ludu?”
„Jam jest PAN

i wyprowadzę
was z niewoli,”
odpowiedział
Bóg.

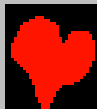
Później Bóg
ponownie
wystąpił
Mojżesza i
Aarona do

Faraona.

Kiedy potężny
władca zażądał
od Bożych
sług znaku
od Boga,

laska Aarona
zamieniła się w
pełzającego
węża.

„Zwołajcie
moich
czarowników,”
wrzasnął
Faraon.

Kiedy egipcscy
czarownicy
rzucili na ziemię
swoje laski,
każda z nich
także zamieniła
się w węża.

Laska
Aarona zjadła
pozostałe, ale
Faraon wciąż
odmawiał
wypuszczenia
ludu.

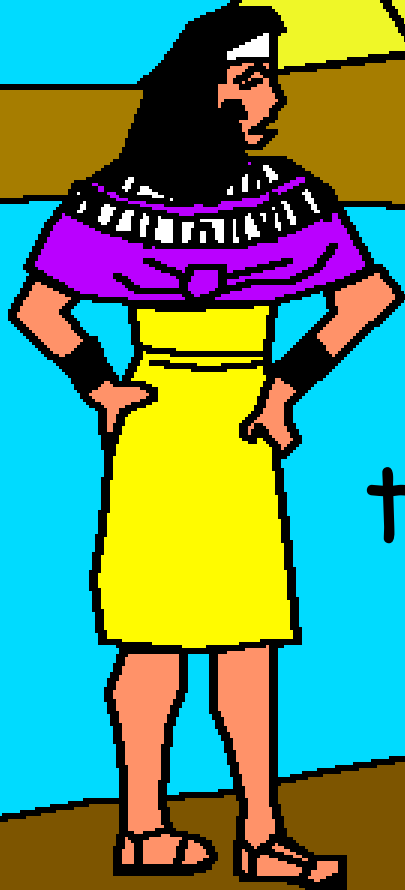

Następnego poranka, Mojżesz i Aaron spotkali się nad rzeką.

Kiedy Aaron podniósł laskę, Bóg zamienił wodę z rzeki w krew. Ryby zdechły! Ludzie nie

mogli pić
takiej wody.

Jednak serce Faraona pozostało nieczułe. Nie pozwolił Izraelitom na opuszczenie Egiptu.

Kolejny raz
Mojżesz
zwrócił się
do Faraona,
aby pozwolił
odejść
ludowi
Bożemu.
Faraon znów
odmówił.

Bóg zesłał
następną
plagę.
Cały Egipt
wypełnił
się żabami.

Każdy dom, każde
pomieszczenie,
a nawet
piece były
pełne żab!

„Módl się za
mnie, aby
Bóg usunął
te żaby,”
błagał
Faraon.
„Wtedy
wypuszczę
twój lud.”

Ale kiedy żab
już nie było,
Faraon
nagle zmienił
zdanie. Znow
nie chciał
wypuścić
niewolników.

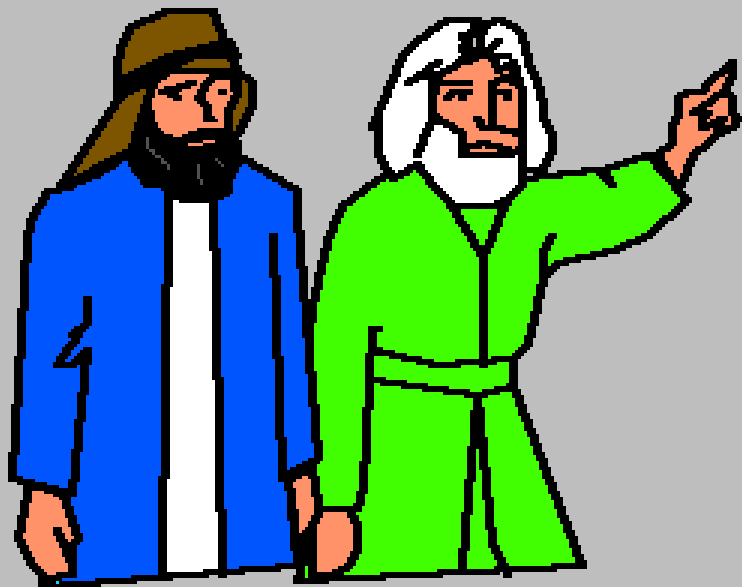

Tym razem Bóg zesłał miliardy
małych robaczeków, zwanych wszami.

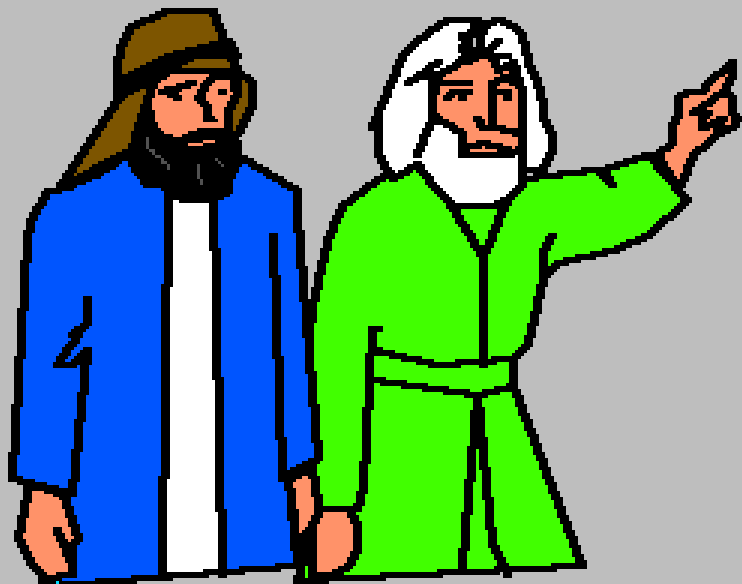
Pomimo, że każdy człowiek i każde zwierzę cierpiało od ich ukąszeń, Faraon nie chciał posłuchać się Boga.

Potem Bóg zesał
chmary much. Bóg
zesał choroby, od
których ginęło
bydło Egipcjan.

Bóg zesłał bolesne
wrzody. Ludzie
strasznie cierpieli.
Ale Faraon nadal
przeciwstawiał
się Bogu.

Po pladze
wrzodów, Bóg
zestął całe
chmary
szarańczy.

Szarańcze
pożarły całą
zielen w
ziemi
egipskiej.

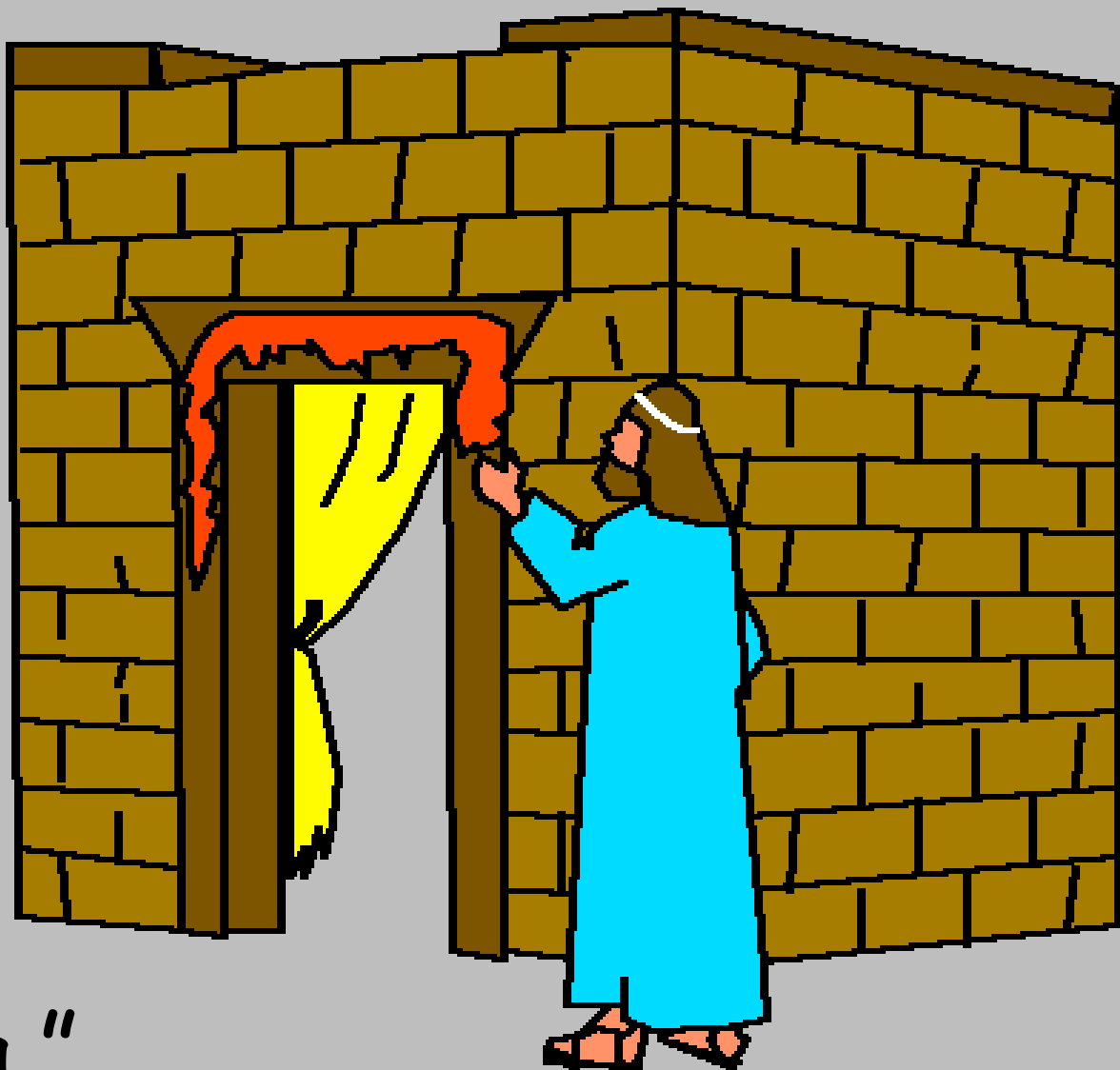

Następnie Bóg zesłał trzy
dni całkowitej ciemności.
Jednak uparty
Faraon nadal nie
chciał wypuścić
Izraelitów.

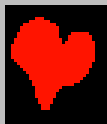
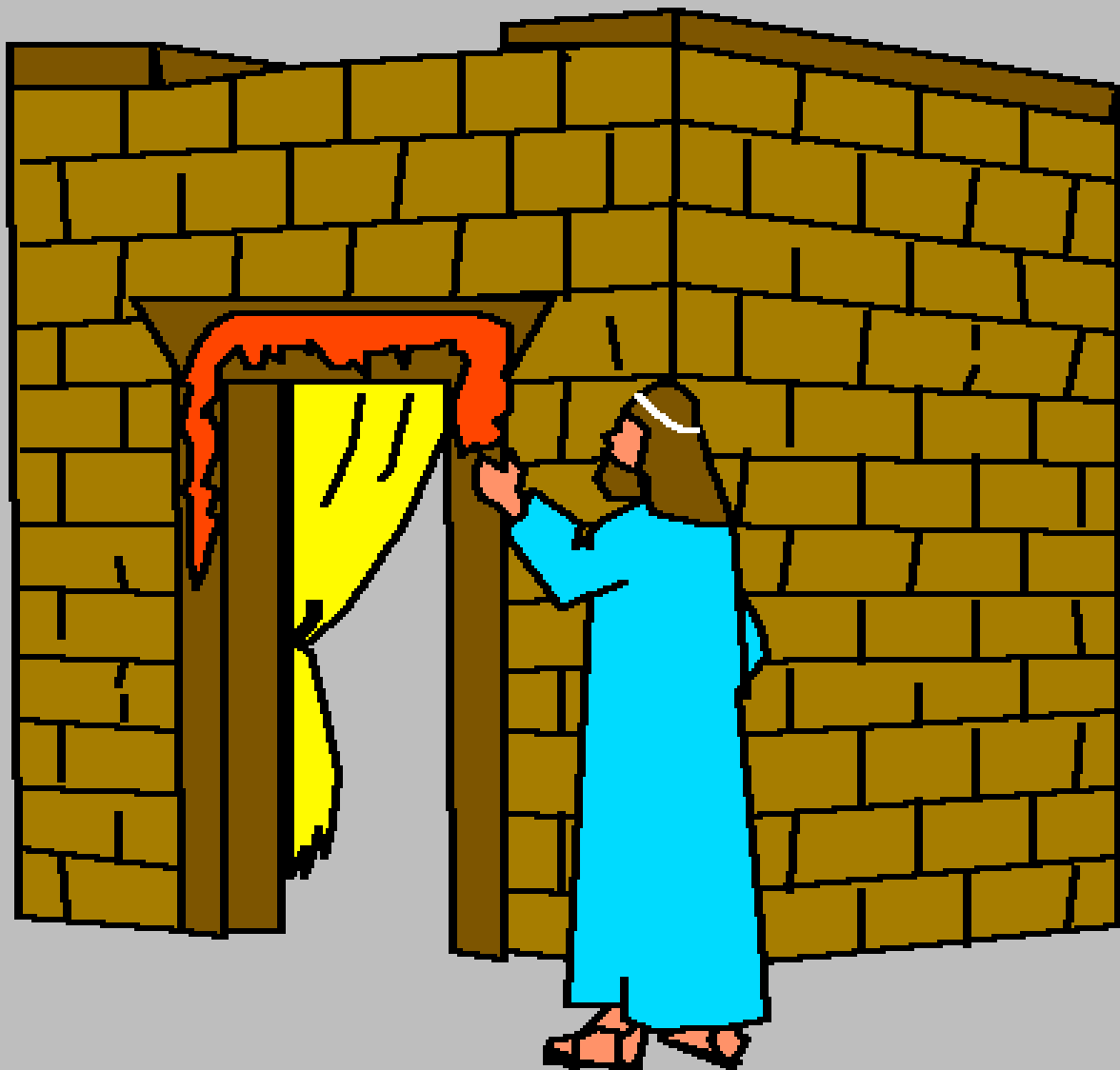

„Ześlę jeszcze
jedną plagę,”
ostrzegł
Bóg. „Około
północy
umrze
wszystko
pierworodne,
od człowieka
aż do bydłęcia.”

Bóg powiedział
Izraelitom,
że ich
pierworodni
będą
bezpieczni,
jeśli pomażą
odrzwia
domów
krwią baranka.

O północy
podniósł się
wielki krzyk.

Egipt został
dotknięty
śmiertelnym
ciosem.

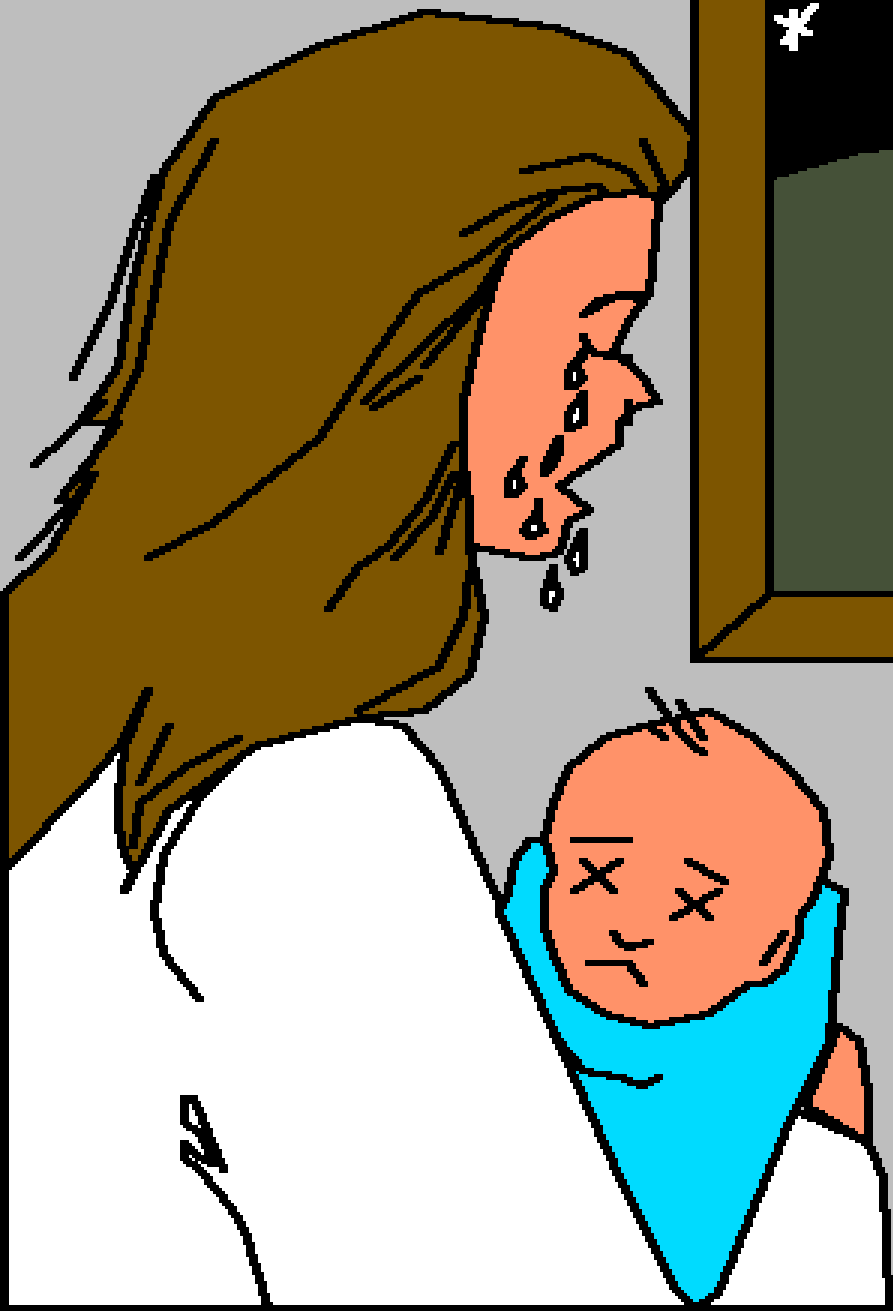
W każdym
domu zmarła
przynajmniej
jedna osoba.

„Wstańcie i
wyjdźcie stąd,”
błagał Mojżesza
Faraon.

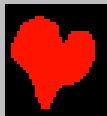

„Idźcie i
oddajcie
cześć Panu.”

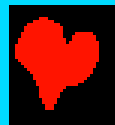
Lud Boży w
pośpiechu opuścił
granice Egiptu.

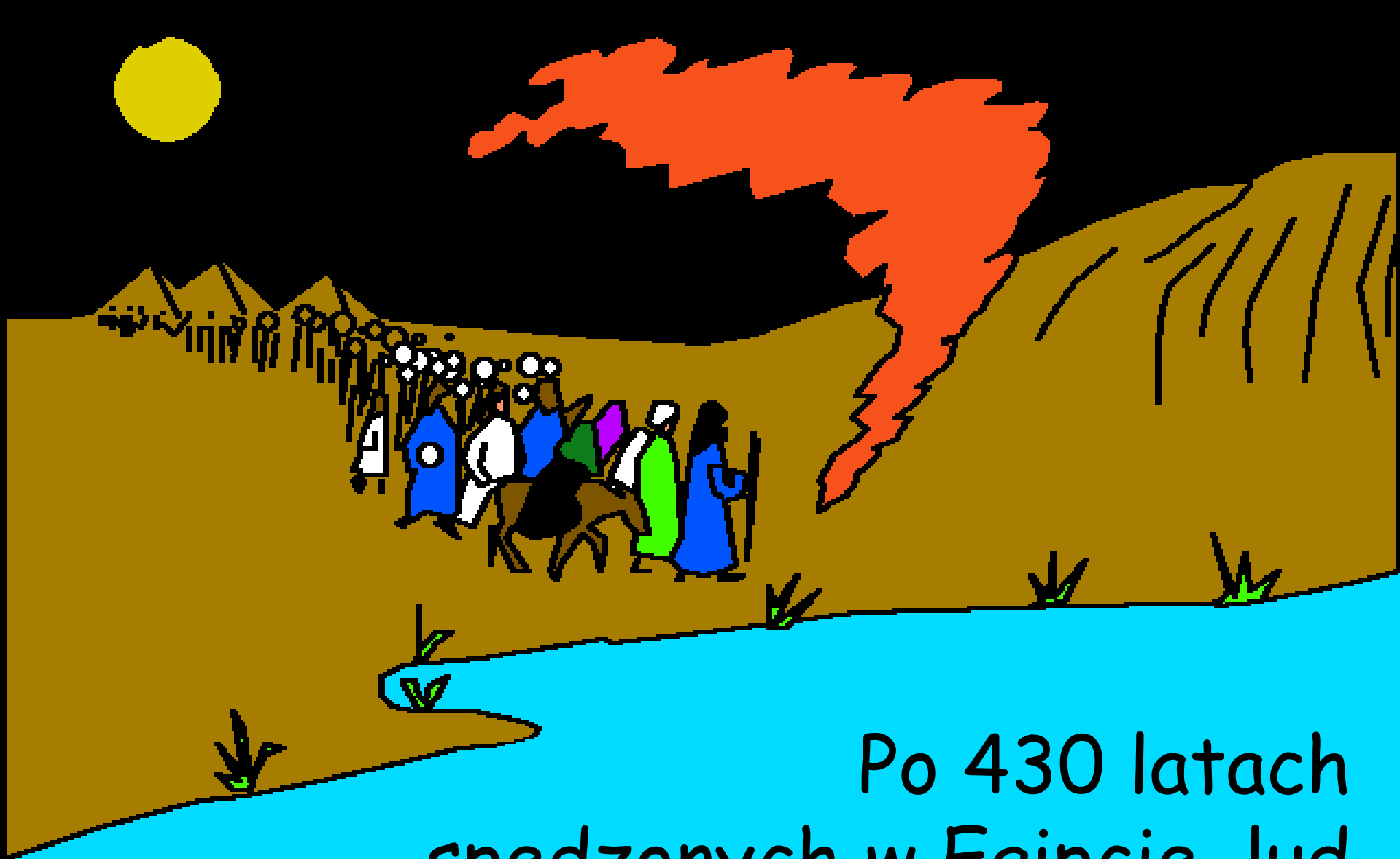

Bóg nakazał Mojżeszowi,
aby upamiętnić Noc
Paschy,

ponieważ
Anioł Pana przeszedł
nad domami Izraelitów, a
uderzył Faraona i jego lud.

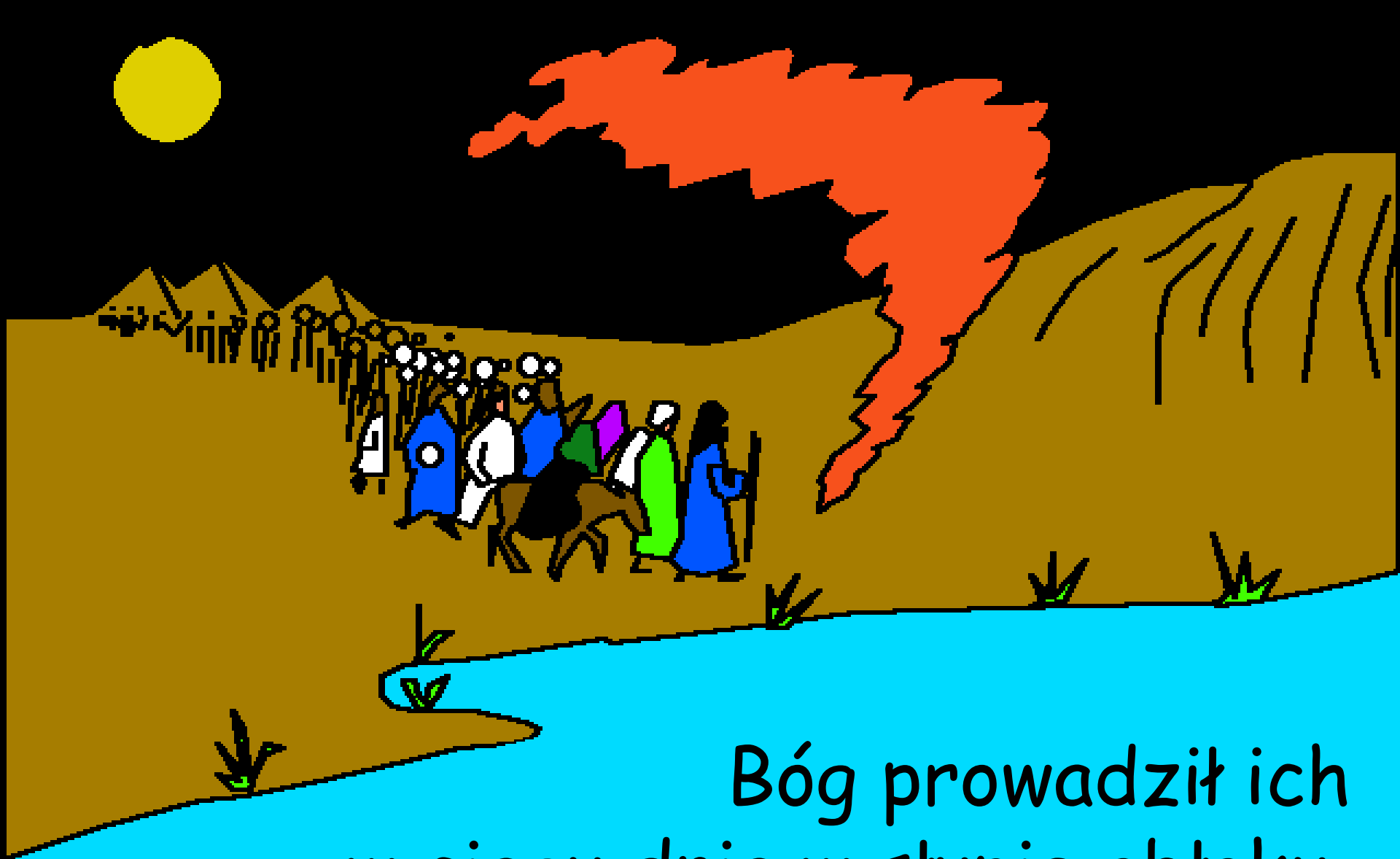

Po 430 latach
spędzonych w Egipcie, lud
Boży był w końcu wolny.

Bóg prowadził ich
w ciągu dnia w słupie obłoku,
a nocą w słupie ognia.

Faraon jednak
nie skończył
jeszcze z
Izraelitami.
Kolejny raz
zapomniał o
Bogu.

Znów
zmienił zdanie.
Zebrawszy
armię,
puścił się
w pogoń za
niewolnikami.

Chciał złapać
ich w pułapkę
między
klifami a
morzem.

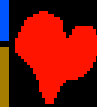

„Pan będzie za was walczyć,”
powiedział Mojżesz. Zbliżył się
do brzegu i wyciągnął rękę
nad morze.

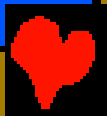

Wydarzył
się wielki
cud.

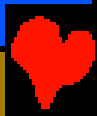
Bóg uczynił
przejście
pomiędzy
wodami
morza.

Lud
przeprawił się
bezpiecznie
na drugi
brzeg.

Wtedy armia Faraona popędziła galopem w środek morza.
„Teraz ich dorwiemy,”
myśleli żołnierze.

Bóg jednak zamknął z powrotem
wody morza. Potężna armia
egipska utonęła.

Teraz Faraon poznał, że Bóg Izraela
jest PANEM całej ziemi.

Żegnaj Faraonie!

Opowieść z Bożego Słowa, Biblii

na podstawie

II Mojż. 4-15

„Wykład słów Twoich oświeca.”

Psalm 119:30

Koniec

Ta biblijna historia mówi o naszym cudownym Bogu. On nas stworzył i pragnie, abyśmy Go poznawali.

Bóg wie, że robimy złe rzeczy i nazywa je grzechem.

Karą za grzech jest śmierć, ale Bóg ukochał nas tak bardzo, że posłał Swojego Syna, Jezusa, na śmierć na krzyżu, żeby został ukarany za nasze grzechy. Potem Jezus powrócił do życia i wrócił do domu do Nieba!

Jeśli uwierzysz w Jezusa i poprosisz Go o przebaczenie twoich grzechów, On to zrobi!

Przyjdzie i zamieszka w tobie teraz, a ty będziesz żył z Nim na zawsze.

Jeżeli chcesz odwrócić się od
swoich grzechów, powiedz Bogu tak:
Drogi Boże, wierzę, że Jezus umarł za mnie,
a teraz znowu żyje. Proszę, przyjdź do
mojego życia, przebac mi moje grzechy, tak
żebym mógł mieć teraz nowe życie, i żebym
pewnego dnia mógł iść do Ciebie i być z Tobą
na zawsze. Pomóż mi żyć dla Ciebie jako
Twoje dziecko. Amen.

Codziennie czytaj Biblię i rozmawiaj z
Bogiem! Jan 3:16

